

Sukob. Što sad?

Svakodnevno se naemo u nizu sukoba. Naješ e su to sukobi s ljudima s kojima živimo, sura ujemo, družimo se, a ponekad smo u sukobu i sa samim sobom.

Sukobi postoje zbog jednostavne injenice da su svi ljudi različiti i imaju različite potrebe i želje. Stoga je sukob injenica u društvu i kao takav nije ni pozitivan ni negativan već je sastavni dio našeg svakodnevnog života. Pozitivne ili negativne mogu biti njegove posljedice, ovisno o načinu na koji ga razriješimo.

Do negativnih posljedica dolazi kada sukob ne rješavamo što poveava napetost, narušava odnos i pogoršava našu sliku o nama samima, ali i o drugima. U takvima situacijama esto dolazi i do najgorih posljedica – psihi kog ili fizi kog nasilja. Pozitivne posljedice sukoba su situacije u kojima on uzrokuje pozitivnu promjenu situacije, osoba koje su u njemu, kada potakne na razmišljanje i u enje o sebi i drugima te na razvoj odnosa. Ukoliko su obje strane dovoljno motivirane, to jest dovoljno im je stalo do ciljeva koje žele postići, ali i do njihovog međusobnog odnosa, jedini prihvatljeni način da postignu oboje (da postignu cilj i zadrže dobar odnos) bit će da sukob razriješe. Tu im dosta može pomoći proces **medijacije**.

Kada dvije strane osvijeste što doista žele, što im je važno i što im uistinu treba, to onda otvara niz mogućih rješenja i daje mogućnost stranama da odaberu najpovoljnije.

Što je medijacija?

Medijacija je dobrovoljan i povjerljiv proces u kojem sukobljene strane sukob žele razriješiti na civiliziran, nenasilan način uz posredovanje treće, nepristrane osobe.

Proces medijacije osmišljen je tako da ne bude prijetnja sudionicima. Medijacija je prije svega **dobrovoljan proces**. Cilj je pridobiti strane na raspravu o injenicama i osjećajima nastalim u sukobu.

Medijacija nije završni rezultat, ona je proces. Većina medijacija je usmjerenata na buduće odnose između strana u sukobu te želi odgovoriti na pitanja poput "Kako će strane u sukobu živjeti ili raditi zajedno u budućnosti?" Medijatori pomažu stranama u sukobu da postignu rješenje u kojem će se svi osjećati kao pobjednici, a s kojim niti jedna strana ne će osjećati nezadovoljstvo.

Rezultat medijacije zato nije ograničen isključivo na rješenje sukoba, nego i na učenje novih

sposobnosti komunikacije te suočavanja sa sukobom na nov, preventivni način.

Roberta Di Rosa

Medijacija, dakle, nije ni sudski, ni arbitražni postupak, kao ni savjetovanje ili terapija. Ona se nalazi negdje između tih dviju krajnosti.

Ova metoda rješavanja sukoba nije izum današnjeg vremena već prilagodba onoga što je već postojalo u drugim kulturama i drugim vremenima. Najvjerojatnije je medijacija postojala od vremena kad se na zemlji pojavilo prvo troje ljudi. Nitko nije naime bolji stručnjak što se tiče vlastitih problema, od stranaka samih, tako da medijaciju nazivaju i pravdom s ljudskim licem.

Medijacija u školi

Različiti sukobi sastavni su dio škole (u eniku-eniku, nastavnik-u eniku, nastavnik-nastavnik, nastavnik-ravnatelj). Kao i u drugim sredinama, on može djelovati pozitivno ili negativno, odnosno može oslabiti ili ojačati sredinu. Ako ga se ignorira ili pokušava riješiti neadekvatnim metodama vrlo lako će unijeti nesigurnost i otežati primarnu zada u škole. Tradicionalni pristupi u rješavanju sukoba u školi, u današnje vrijeme sve više pokazuju svoje nedostatke. Sukobi su sve ešte, sa sve intenzivnijim emocionalnim podlogama, a imaju i sve ozbiljnije posljedice pa tako sve ešte vode do nasilja. Medijacija u školi predstavlja alternativu, ali i dopunu poznatim metodama u rješavanju sukoba.

Kada se **odlučiti** za medijaciju:

- kad želite riješiti problem i sa učvatom odnos
- kad želite da sukob ostane samo između vas i suprotne strane
- kad želite sukob riješiti što prije

Kada se **ne odlučiti** za medijaciju:

- kad želite nešto dokazati i smatrati da ste jedino vi u pravu;
- kad jedna strana ne želi medijaciju
- kad je predmet sukoba kazneni djelo, tj. predviđene su odredene sankcije
- kad se radi o sukobu oko većeg novog iznosa (npr. radi se o odšteti).

Medijacija ima mogućnost da okrijepi, odnosno ponovno uspostavi odnos povjerenja i poštovanja ili pomaže da se odnos zaključi i način da su učestveni i psihološki gubitci što manji.

Moore, 2003